

Publicerad 2009-07-23 12:16 av noname_realmind

Det är inte jag på bilden, det är en tjej på nätet. En byggglampa trillade ner i pannan på henne. Här har hon kylt ner bulan till halv storlek... Precis så här såg jag ut efter att ha kylt ner min bula...

BUSSKAPTENSKANS LOGG X002 Försening p g a skallad bussförare

Man ska inte gå i andra tankar och drömma om ett bättre liv efter bussföraryrket...

Idag hände det sig att jag skallade biljetmaskinen. Eller den skallade mig. Minns inte så noga. Råkade böja mig för snabbt ner – stjärnor och raketer fyllde min värld. Ont som satan gjorde det! Skrek inte, istället stannade andningen upp. Sen blev jag knäsvag, yr och illamående. En bula av utomjordiska mått tornade på någon minut upp sig över högra delen av pannan. Den svällde upp till ett halvt ägg, ett hårdkokt ett, stort och grymt.

Ringde trafikledningen, rösten gråtfärdig.

- Jag vet inte om det är så lämpligt att jag kör i det här tillståndet…
- Det avgör du själv, sa trafikledaren surt.

Han tyckte han haft tillräckligt med strul av sjukskrivningar den dagen. Men jag envisades med att jag mådde dåligt, kanske kunde jag svimma under körningen? Så snart kom en reservförare och avlöste mig med bil. Han stirrade och gapade, som att jag var från en annan planet. Jag hade ju fått ett stort runt horn i pannan – busskaptenska med en lite chick klingonsk image sådär.

- Ja, du får väl säga till passagerarna att turen är kraftigt försenad på grund av skallad bussförare, sa jag med darrig röst och log ett snett leende.
- Kan du verkligen köra i det där tillståndet? undrade han.

Usch, jag måste ha sett väldigt eländig ut. Körde i alla fall utan missöden till bussgaraget. Måste ta reda på symptomen på hjärnskakning. Till slut kom jag fram till vårdcentralen.

- Du ska absolut inte köra mer idag i det tillståndet! Och inte ska du vara ensam heller… om du skulle svimma eller börja kräkas. Får du ont i huvudet måste du genast ta dig till vårdcentralen. Inte för att jag vill skrämma upp dig, men har man otur kan man få en blödning i hjärnan av ett hårt slag mot huvudet…

Nice. Jag försökte vila i soffan i tv-rummet. Bulan dunkade. Bussförare klampade ut och in. Stirrande. Gapande. En del tyckte synd om mig. Andra rågarvade.

- Allt för att slippa köra buss, ha ha ha…

En vänlig kollega med medlidande hundblick gick och hämtade ett paket Findus snabbmat, som jag kunde badda kallt med på bulan.

- Den maten är nog gammal i alla fall, ingen vill ha den…

Där satt jag så med ett utgånet fryspaket potatismos och fiskpinnar mot pannan. Kollegorna fick sig en rejäl dos skratt denna dag. Stjärnor av smällen. Kanske några stjärnor i himlen för min tragikomiska roll som skallad av biljetmaskinen. Ryktena kommer vandra i årtal om mitt dråpliga öde.

Väntade otåligt under eftermiddagen på att bulan skulle bli blå röd och lila. Men den fortsatte bara att vara trist grå. Däremot ändrade den form och liksom flöt ut över pannan som om den hade ett eget liv. Hur kul är det med en halv skorpa i ansiktet…

När jag tvättade håret under kvällen fick jag en genial idé - jag kammade resolut luggen åt motsatta sidan. Så där jag – nu syntes bulan knappt bakom allt håret. Vore ju synd att halvt skrämma ihjäl barnen på

bussen nästa morgon.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren noname_realmind med Poeter.se id #5935 innehar upphovsrätten